

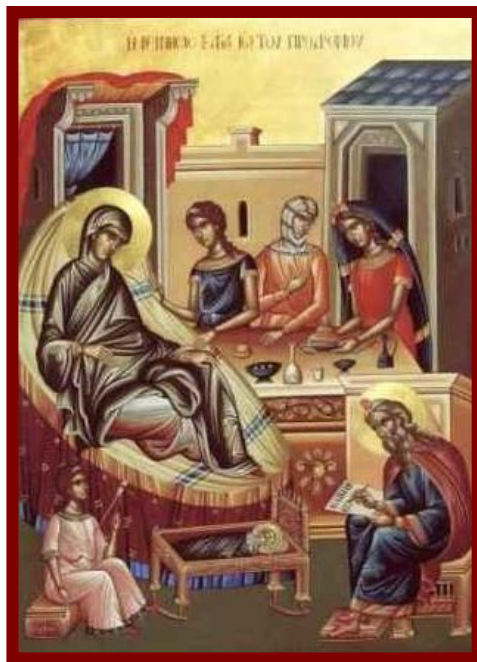
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΑΘΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiastoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 20^η Ιουνίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 116

Το γενέθλιο του Προδρόμου (24 Ιουνίου)

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς
Ὁ κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος,
Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένω,
εὐηγγελίσατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ
ἀντιλέξαντι, τῷ Ἱερεὶ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ
ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου, σὺ δὲ Προδρόμε, τὸν
πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ,
καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἡ ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiastoloi.gr

Η πίστη του εκατοντάρχου (Δ' Ματθαίου)

Όταν ο Κύριος κάποια ημέρα ήλθε στην Καπερναούμ, Τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος και Τον παρακαλούσε: Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι και βασανίζεται τρομερά από τους πόνους του. Τότε ο Κύριος του άπαντα: Θα έλθω στο σπίτι σου και θα τον θεραπεύσω. Ο εκατόνταρχος όμως του αποκρίνεται: Κύριε, δεν είμαι άγιος να μεις κάτω από τη στέγη του σπιτιού μου, αλλά μόνο πες ένα λόγο και θα γίνει καλά ο δούλος μου. Διότι κι εγώ άνθρωπος είμαι κάτω από εξουσία, και έχω κάτω από τις διαταγές μου στρατιώτες και λέω στον ένα· πήγαινε, και πηγαίνει· και στον άλλον· έλα, και έρχεται. Και στο δούλο μου λέω, κάνε αυτό, και το εκτελεί.

Πόση ταπεινώση είχε αυτός ο ειδωλολάτρης αξιωματικός! Ενώ δεν είχε μεγαλώσει και δεν είχε ζυμωθεί με τις παραδόσεις και τις διδαχές της αληθινής πίστεως στον ένα Θεό, έχει επίγνωση ανεξήγητη, ταπεινώση μοναδική. Θεωρεί τον εαυτό του αντάξιο της παρουσίας του Κυρίου στο σπίτι του. Συναισθάνεται την αμαρτωλότητά του στη θέα της ακτινοβόλου αγιότητας του Χριστού μας. Συναισθάνεται ακόμη και τη μεγαλειότητά του. Κατανοεί ότι ο Κύριος έχει εξουσία πάνω στη ζωή και την υγεία των ανθρώπων. Και δεν ζητά από Αυτόν να παρακαλέσει, αλλά να διατάξει την ίαση του δούλου του. Δείχνει λοιπόν μία τόσο μεγάλη πίστη, μία πίστη που θαύμασε και ο ίδιος ο Κύριος και την επαίνεσε δημοσίως.

Αυτήν ακριβώς τη φράση του εκατόνταρχου την πήραν στα χείλη τους αμέτρητοι άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αισθάνονταν τη δική τους μικρότητα μπροστά στο μεγαλείο του Κυρίου. Και η φράση αυτή έγινε προσευχή. Μία προσευχή που φελλίζουμε με πίστη, συναίσθηση και ταπεινώση όλοι οι πιστοί, όταν στεφόμεστε με δέος μπροστά στο άγιο Ποτήριο. Και επαναλαμβάνουμε με ταπεινώση και συναίσθηση τα λόγια του εκατόνταρχου: «Κύριε, ούκ είμι ικανός ίνα μου υπό τήν στέγην εισέλθης». Διότι η ψυχή μου είναι έρημη από αρετές και κατερειπωμένη από τις αμαρτίες μου. Πού να βρεις, Κύριε, τόπο να κλίνεις την κεφαλή σου; Αλλά Εσύ που ταπεινώσες τον εαυτό σου, καταδέξου να εισέλθεις στον οίκο της αμαρτωλής μου ψυχής και να με θεραπεύσεις.

Όταν ο Κύριος άκουσε τα λόγια του εκατόνταρχου, θαύμασε και είπε σ' εκείνους που Τον ακολουθούσαν: Αληθινά σας λέω ότι δεν βρήκα τόσο μεγάλη πίστη ούτε μεταξύ των Ισραηλιτών, οι όποιοι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού. Σας διαβεβαιώνω ότι πολλοί σαν τον εκατόνταρχο θα έλθουν από όλα τα μέρη του κόσμου και θα καθίσουν στο τραπέζι της Βασιλείας των ουρανών. Ενώ εκείνοι που κατάγονται από τον Αβραάμ θα ριχτούν στο σκοτάδι. Εκεί θα κλαίει και θα τρίζουν τα δόντια τους. Ύστερα είπε ο Κύριος στον εκατόνταρχο: Πήγαινε στο σπίτι σου και ας γίνει όπως πίστεψες. Και εκίνη τη στιγμή θεραπεύθηκε ο δούλος του.

Η πίστη όμως αυτή του ειδωλολάτρη αξιωματικού έγινε αφορμή να προφητεύσει ο Κύριος μία οδυνηρή αλήθεια: ότι στη Βασιλεία του θα βρεθούν πολλοί ειδωλολάτρες, ενώ θα αποκλεισθούν οι περισσότεροι Ιουδαίοι που λάτρευαν τον αληθινό Θεό. Είναι τραγικό.

Πόσο τίμησε ο Θεός τον ιουδαϊκό λαό! Του έδωσε τα πάντα. Απελευθέρωσε τους Ιουδαίους από τη στυγνή δουλεία της Αιγύπτου. Τους διαπέρασε από το βυθό της Ερυθράς θαλάσσης, τους παρέδωσε τον Νόμο του. Τους έθρεψε στην έρημο. Τους εγκατέστησε στη γη Χαναάν. Τους έστειλε προφήτες για να τους καλέσει σε μετάνοια. Όμως ανταπόκριση δεν έβλεπε. Γι' αυτό και έγινε άνθρωπος και κήρυξε μετάνοια και επιτέλεσε θαύματα μοναδικά. Όμως οι Ιουδαίοι δεν Τον δέχθηκαν. Και οδήγησαν τον Χριστό στον πλέον φρικτό θάνατο. Πήρε λοιπόν ο Θεός τη χάρη του από τον Ισραήλ. Η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε. Αμέτρητοι Ιουδαίοι σφαγιάσθηκαν,

πουλήθηκαν, διασκορπίστηκαν στα πέρατα της γης. Έχασαν την πατρίδα τους, έχασαν και τη βασιλεία του Θεού.

Αυτό ακριβώς πρέπει να φοβίσει πολύ εμάς τους Ορθοδόξους Χριστιανούς. Διότι σε μας χάρισε ασυγκρίτως ανώτερες δωρεές από ό,τι στον ιουδαϊκό λαό. Μας χάρισε την Εκκλησία του, τα Μυστήρια της σωτηρίας μας, τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος. Και ιδιαίτέρως εμείς οι Έλληνες πρέπει να φοβηθούμε ακόμη περισσότερο. Διότι είμαστε πλημμυρισμένοι από ακόμη περισσότερες ευεργεσίες. Στη χώρα μας διάβηκαν τόσο Απόστολοι, την πότισαν με το αίμα τους εκατομμύρια μάρτυρες, την αγίασαν αμέτρητοι όσοι, ασκητές, διδάσκαλοι. Στη χώρα μας γράφτηκε η Αποκάλυψη του Ιωάννου, συνήλθαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι· στη χώρα μας υπάρχουν ιερά Λείψανα και θαυματουργές εικόνες, μοναστήρια και προσκυνήματα. Όλα μας τα έδωσε ο Χριστός! Γι' αυτό περιμένει πολλά. Και προπαντός καρπούς μετανοίας, πνευματικής καρποφορίας και αγιότητας.

Το γενέθλιο του Προδρόμου (24 Ιουνίου)

« Ίδού εγώ αποστέλλω τον άγγελον μου προ προσώπου σου ος παρασκευάσει την οδόν σου έμπροσθεν σου». «Ίδού Εγώ θα αποστείλω τον αγγελιοφόρο μου πριν από σένα , ω Μεσσία , για να προετοιμάσει το δρόμο σου πριν από σένα».

Με τα λόγια αυτά του προφήτου Μωυσή προλέγεται στην ΠΔ το προδρομικό έργο του Βαπτιστή Ιωάννη του οποίου τη γέννηση εορτάζουμε σήμερα. Μεγάλη φυσιογνωμία ο Πρόδρομος! Είναι ο πρώτος πριν απ ' τον ΄Ένα δηλ τον Χριστό. Είναι το πρόσωπο που με τη ζωή και το λόγο του ενώνει τους δύο κόσμους της ανθρώπινης ιστορίας τον καιρό του Νόμου με τον καιρό της χάριτος δηλ την εποχή της παλαιάς με την εποχή της νέας διαθήκης. Ο άγιος Ιωάννης είναι ο πρώτος και ο κορυφαίος των αρχαίων προφητών αλλά και μακαριότερος αυτών. Γιατί ομίλησε ο Αβραάμ με το Θεό αλλά μόνον μέσα από σύμβολα και σκιές. Ομίλησε και ο Μωυσής με το Θεό πάνω στο όρος Σινά «ενώπιος ενωπίω» αλλά επειδή δεν μπόρεσε να υποφέρει το μεγαλείο της δόξας του Θεού απέστρεψε το πρόσωπο του και είδε μόνον τα νύατα του. Οραματίστηκε επίσης και ο Ησαΐας τον Θεό μέσα στο Ναό και είδε τη δόξα Του και ζωγράφησε με ζωηρά λόγια τη ζωή και τα Πάθη του Χριστού αλλά πως τον είδε; Όχι με τα σαρκικά του μάτια αλλά με τα πνευματικά. Ο άγιος Ιωάννης όμως καταξιώθηκε να δει το ποθούμενο όλων των εποχών τον Θεάνθρωπο Χς και Σωτήρα σαρκωμένο. Τον είδε με τα σαρκικά του μάτια και τον άγγιξε με τα χέρια του. Άκουσε με τα αυτιά του τη φωνή του Θεανθρώπου. Άγγιξε την κορυφή του όταν τον βάπτιζε στον Ιορδάνη . Είδε το άγιο Πνεύμα να κατεβαίνει στην κορυφή Του και την φωνή του Πατέρα να βεβαιώνει τη θεότητα Του. Αλλά η σπουδαιότητα της φυσιογνωμίας του Προδρόμου δεν τελειώνει εδώ. Όχι μόνον ο λόγος του αλλά η ίδια η ζωή του προφητεύει τη ζωή του Μεσσία. Ευαγγελίζεται μετάνοια και θεοσέβεια ο Ίω πριν ακόμα ευαγγελιστεί μετάνοια και θεοσέβεια ο Χς. Συμβουλευεί ο Ίω : « Ο έχων δύο χιτώνας μεταδώτω τω μη έχοντι» πριν ο Χριστός ακόμα διδάξει την αγάπη και τη φιλανθρωπία. Βαπτίζει ο Ιωάννης στο νερό προτυπώνοντας το βάπτισμα εξ ύδατος και πνεύματος που θα φέρει ο Μεσσίας. Αλλά και το μαρτυρικό τέλος του Ιωάννη ένα χρόνο πριν από τον Σταυρό προεικονίζει το μαρτυρικό τέλος του Μεσσία Χριστού διότι ο Ιωάννης δολοφονείται μαρτυρικά και άδικα από τα όργανα του διαβόλου από τους άρχοντες του σκότους και της αμαρτίας μένοντας φωτεινός Μάρτυρας της Αλήθειας ως το τέλος όπως ακριβώς άδικα αλλά εκούσια μαρτυρεί ο Θεάνθρωπος Σωτήρας πάνω στον Σταυρό. Έπρεπε λοιπόν ο

Ιωάννης σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού να προηγηθεί του Χριστού και να προετοιμάσει το δρόμο Του. Και η γέννηση του Ιωάννη στον κόσμο δεν γίνεται από κοινούς και αμαρτωλούς ανθρώπους αλλά ούτε με ένα συνηθισμένο τρόπο. Αλλά πως; Γεννιέται ο Ιωάννης από δύο αγίους ανθρώπους από ένα προφητικό ζεύγος τον ιερέα Ζαχαρία και την προφήτιδα Ελισάβετ. Αυτοί οι δύο άνθρωποι μας λέει το σημερινό ευαγγέλιο ήταν δίκαιοι και ζούσαν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Λίγο πριν τον ερχομό του Χριστού στον κόσμο οι άνθρωποι είχαν απομακρυνθεί από το Θεό, είχαν ξεχάσει τις φωνές των προφητών, είχαν κουραστεί να περιμένουν τη σωτηρία και ήταν παραδομένοι στο σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου. Να όμως που μέσα στο κλίμα αυτό της απελπισίας υπάρχουν και άγιοι άνθρωποι που ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Και όπως όλοι οι άγιοι ο Ζχ και η Ελισάβετ ζούνε μια μεγάλη δοκιμασία έναν μεγάλο πειρασμό: Ενώ η ηλικία τους είναι περασμένη, ενώ βρίσκονται στο τέλος της επίγειας ζωής τους δεν έχουν αποκτήσει ακόμα παιδί. Εκείνη την εποχή η ατεκνία ανάμεσα στους Εβραίους ήταν μεγάλο όνειδος τη θεωρούσαν τιμωρία από το Θεό του Ισραήλ. Ο σεβάσμιος ιερέας Ζχ και η γηραιά Ελισάβετ αντιμετώπιζαν την περιφρόνηση και τις κατηγορίες του κόσμου με πόνο αλλά και βαθιά ταπείνωση. Ο Θεός αρχει αλλά δεν ξεχνά και ρίχνει βλέμμα στοργής πάνω στους δύο αγίους. « Γιατί σε ποιον θα επιβλέψω; Σε ποιόν θα ρίξω βλέμμα συμπαθείας λέει Κύριος ο Θεός; Σε ποιον άλλον παρά μόνον στον πτωχό και τον ταπεινό και τον περιφρονημένο από τους ανθρώπους;» Έτσι αυτός που εθεωρείτο αμαρτωλός και άδικος από τους άλλους ιερείς δηλ ο Ζχ καταξιώνεται να δει σε όραμα τον άγγελο Γαβριήλ την ώρα της θυσίας που του αναγγέλλει πως θα γεννήσει τον Πρόδρομο του Χριστού. Εκείνη που εθεωρείτο καταραμένη και δυστυχισμένη ανάμεσα στις γυναίκες του Ισραήλ η στείρα Ελισάβετ καρποφορεί και γεννά τον κορυφαίο των προφητών. Αυτό είναι το θαύμα της δεξιάς του Υψίστου. Όπου ο παντοδύναμος Θεός θέλει υποχωρεί η φύση που είναι δουλωμένη από την αμαρτία. Εκείνος ανυψοί πτωχόν και από κοπρίας ανιστά πένητα. Εκείνος ευαρεστείται στους ταπεινούς και πτωχούς των πνεύματι και από εκείνους διαλέγει τους αγίους και τους δούλους του. Αυτός είναι που δεν ξεχάσει τον αμαρτωλό άνθρωπο, τον άνθρωπο που πλήγωσε την αγάπη και την ευσπλαχνία Του, τον άχάριστο προς το Θείο θέλημα άνθρωπο και του απόστειλε τους προφήτες αλλά και τον Ίδιο τον Υιό Του για να σωθεί ο κόσμος δι' Αυτού. Αδελφοί μου, εορτάζοντας σήμερα η Εκκλησία τη γέννηση του Προδρόμου χαιρέται και αγαλλιά γιατί μ' αυτό τον τρόπο προεορτάζει τη γέννηση του Χρ τον ερχομό του Σωτήρα στον κόσμο. Η γέννηση του Προδρόμου προετοιμάζει τη γέννηση του Μεσσία Χριστού. Με τη γέννηση και εμφάνιση του τελευταίου των προφητών ανοίγει ο δρόμος της χάρις, ανοίγει ο δρόμος της σωτηρίας. Επειδή ανατέλλει το φωτεινό άστρο της Εκκλησίας ο Πρόδρομος εγγίζει και ο καιρός που θα ανατείλει και ο ήλιος της δικαιοσύνης ο Ιησούς Χριστός. Μ' αυτό το πνεύμα η ορθόδοξη Εκκλησία πανηγυρίζει το γενέθλιο του Προδρόμου. Η μητέρα μας Εκκλησία εορτάζοντας αυτό το γεγονός θέλει να μας πει πως πρέπει να είμαστε συνεχώς προετοιμασμένοι για τη γέννηση του Χριστού δηλ για την επίσκεψη του Χρ στις καρδιές μας, να προετοιμάζουμε τις ψυχές μας με ταπείνωση και αγάπη και ελπίδα για τη γέννηση της σωτηρίας μέσα μας, με την ίδια ταπείνωση και αγάπη και ελπίδα που ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ περίμεναν από το Θεό ένα παιδί αλλά και τον ίδιο τον Μεσσία. Έτσι θα γίνουμε πρόδρομοι και εμείς της βασιλείας του Θεού που δεν θα έρθει με θόρυβο και παρατηρήσεις όπως λέει το ευαγγέλιο αλλά μέσα από τις ψυχές των ανθρώπων μέσα από τις καρδιές των πιστών της Εκκλησίας και τότε θα γίνουμε άξιοι κήρυκες της παρουσίας και της αγάπης του ΘΕΟΥ.